

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
 Y
 REDACCIÓ
 LLIBRERIA ESPANYOLA,
 Rambla del mig, 20,
 BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rs.
 Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
 Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.



Rentemnos que be ho necessitem.

LA RIATLLADA.

Lo president del Consell de Ministres riu; alegrémnos.

Si, alegrémnos, esclament ab lo poeta:

«Senyors, au, ja podém riure
que las cosas ván molt bè.»

Tot d'un plegat s' han desvanescut los núvols que cubrian ab sa negra sombra l' Espanya de cap á cap.

Tot d'un plegat surt lo sol.

En Cánovas riu, y la riatllada de 'n Cánovas es lo sol que surt, l' auell que canta, la flor que 's bada, l' home que tréu la rifa, es en fi una imatge de la felicitat d' Espanya.

* *

Y lo mes notable d' aquest ben humor es qu' esplota precisament quan menos ningú se l' esperava.

Riure quan un home escolta un xiste, es cosa que tothom ho fá.

Riure quan nos fan pessigollas, es una cosa ineludible.

Riure quan sé li mor' la sogra, no hi ha cap gendre al mon que puga contenirse.

Riure, en fi, quan se fá una broma entre companys, seria casi bé faltá' al companyerisme.

Lo significatiu de una riatlla, es que aquesta riatlla estalli de cop y volta, vinga ó no vinga á tom; es que aquesta riatlla sorprengui per lo inesperada, admirí per lo ruidosa, y assombri per lo inexplicable.

* *

Perque 's formin una idea del carácter de la riatllada del Sr. Cánovas, es necessari que jo 'ls referelxi l' ocasió en que vá ser proferida.

Figúrinse qu' en Cánovas estava al *banco azul*, com qui está á cal sogre, ab aquella seguretat y aquell aplom y aquell d' aquí ningú me 'n tréu, tant propis dels conservadors y dels joves que festejan ab consentiment dels pares de la noya.

Figúrinse que dalt de la tribuna s' hi trobava un tal Sr. Gamazo, que per lo vist té menes pèls á la llengua que 'l Pare Barrios, quan las emprén contra 'ls liberals.

Aquest Sr. Gamazo punxa que punxará, tot era tocá 'l botet á n' en Cánovas, per veure si li feya dir alguna cosa.

Y en Cánovas, res.

Fins que al últim, cansat en Gamazo, me l' hi aboca aquest trabucasso, en forma de párrafo final del seu discurs:

«Quan lo Sr. Cánovas vá pujá al poder, va trobar la bolsa á 20; avuy está á 10 y pico. ¿No podria haverhi algú que preguntés que ha fet lo Sr. Cánovas del tresor que aquesta baixa representa?»

Vostés, jo y tota l' humanitat s' haurian pres en serio una cosa tant seria ¿Vritat?

Donchs lo Sr. Cánovas vá ferho de distinta manera: lo nostre incomparable primer ministre vá pendres' ho rihent.....

* *

Per xó 'ls hi dit avants:

Ja 'ns podem fé un tip de riure
que las cosas ván molt bé.....

D. Anton que sab de viure
se 'n riu plá, rihém també.

* *

En Gamazo s' enfutisma y l' hi diu:

«Lo Sr. Cánovas s' ha rigut, ó bé de lo que jo hi dit ó bé de mí. En lo primer cas, consti que S. S. fá la brometa ab las desventuras del país, y jo deixo que l' opinió pública judiqui aquest

rasgo; en lo segon cas, crech que S. S. ha escollit mal siti per aquestas expansions, y jo l' invito perque n' esculleixi un altre de més apropiat.»

¿Perque no reya també 'l Sr. Cánovas després d' aixó?

* *

Lo sistema de respondre ab riatllas per comte de respondre ab rahons, jo regonech qu' es un gran sistema.

Lo dia desgraciat en que 'l Fiscal me denuncihi, ja m' ho tinch pensat.

No vull atvocat que 'm defensi, ni procurador que 'm representi; jo sol, aquí hont me veuhen, me 'n vaig á la sala, 'm quadro davant del tribunal, pego una riatllada, giro l' esquena y martxo.

Si després d' aixó no m' absolen, haurán de confessar que l' Espanya está perduda, y que davant d' aquests tribunals d' imprenta no hi val res aixó de practicar las doctrinas de 'n Cánovas.

* *

Per lo demés, densá qu' en Cánovas ha rigut, l' Espanya está que no hi veu de cap ull.

Jo conech á un mestre d' estudi, qu' está mes prim que un ralet d' aquells que no s' hi veu la marca, á qui se l' hi han assentat las barras de tant riure.

A la Bolsa 'l dia de la riatlla, no vá ferse un céntim de negoci: corredors, tenedors y bolsistas, tothom se partía de riure.

Los contribuyents, quan vá anarhi 'l recaudador á cobrá 'l trimestre, ván obrirli 'l calaix dihentli: —Tinga, home, tinga, prengui lo que l' hi donga la gana, y si no 'n té prou quédís ab la propietat y tot.

Las classes passivas van trencarse de tan riure, y alguns pobres militars retirats del temps de la picó, van perdre l' última dent que 'ls quedava del tip de riure que ván ferse.

Los obrers que ab la guitarra y 'l pandero imploran la caritat pública en Mataró y altres poblacions industrials se tornavan boigs de alegría.

Las familias pobras de Alicante y altres provincias que á milers emigran cap á l' Argelia, trobantse ja dintre del barco esclamavan: —«¿Quina llástima! Si no haguésem prés lo pasatje 'ns quedavam: are que reyam tant!...»

Finalment l' Espanya entera que té set de llibertat, aquell dia vá saciarse y vá darse per satisfeta ab aquella homérica riatlla.

* *

Jo que també hi rigut d' alló més, francament, tinch por d' una cosa.

¿Qui sab!...

May m' olvidaré de un ditxo que diu:

«De las rillas venen las plorallas.»

¿Que volen ferhi!... Jo soch mal pensat.

Y 'm sembla qu' es impossible que tanta felicitat ens duri.

P. K.

LA MAJORDONA.

¿Perqué sent ans la Tecleta
tan guapeta,
tan alegre y capritxosa
com rumbosa,
are qu' es tot' una dona,
ab ningú quasi enrahona,
ni als saludos correspon
ni per res fa cas del mon?

—No es estrany; es Majordona.—

Quan tenia sols quinze anys,
sos afanys
eran fer broma, armá intrigas
ab amigas;
y com sutil papallona,
per los balls corrent bufona
¡ab quin goig se divertia!
y are, ¡veyas qui ho diria!...
—Oh!.. está cla, sent Majordona!...

Lo fadrí fuster Melció
ab gran passió
pogué, pér fi, enamorarla
y estimarla;
y, fins segons s' enrahona,
vá pasarhi bona estona,
mentres ab ella 's vá fer...
y are ha deixat al fuster
per ficarse á Majordona.

Un beato ab patacons,
relacions
un cert dia vá exigirli
y oferirli
una vida tant poltrona,
que seria la minyona
mes envejada del mon...
Al sentirlo tingué son.
Y está clar, si es Majordona!..

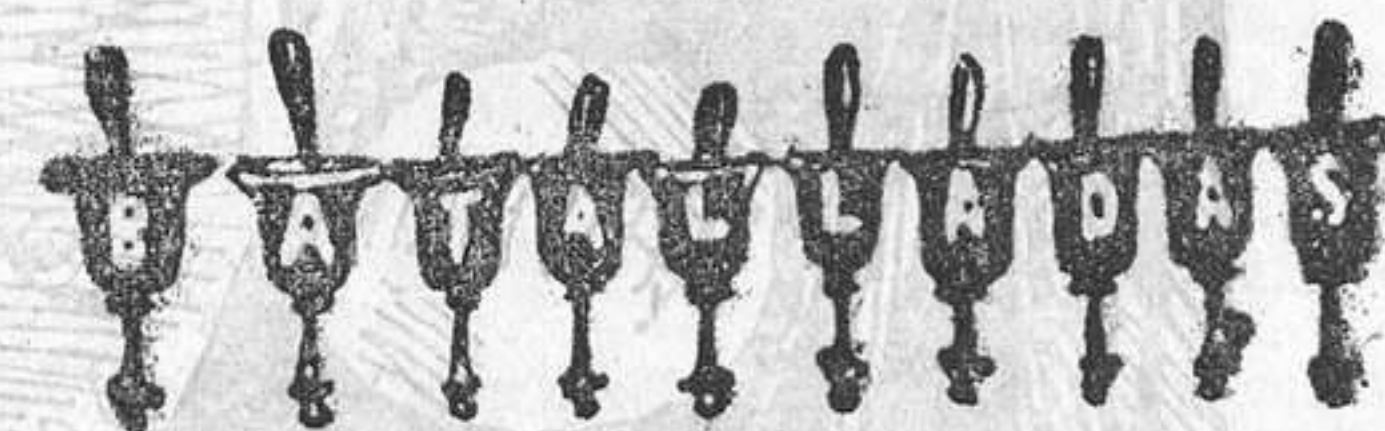
Com encar' era guapeta
la Tecleta,
lo senyor rectó del poble
ab cor noble
la prengué per companyona;
y ara tens la beatona
sense marit ni promés
cumplint ab zel é interés
las funciones de Majordona.

Poca feyna, bona vida,
ben vestida,
regalada ab lo milló
del rectó,
la veuréu tant rodonxona
qu' us dich qu' es una jamona
que dona gust... de mirá'
¡bona diferencia hi ha
de sé ó no ser Majordona!

Ella cuida, arregla, endressa,
com mestressa
disposa tot quant convé,
son que fé
es cuidar ¡la bojarrona!
y arplega y arrecona
pues sab bè la bona péssa
que sent vella ni mestresa
podrá ser, ni Majordona.

Mals de caps may n' ha passat
ni ha tocat
que son penas ni perills,
ni te fills
que li donguin mala estona;
tot' anyada li es ben bona
mentre 'l rectó tinga feyna;
y aixis viu com una reyna
la senyora Majordona

ZARANDIETA.



Los russos han experimentat algun descalabro.

Adverteixin que han tingut algun descalabro, densá que 'l Terso vá entrar á l' exercit rus, y 'l Czar vá regalarli caballs.

Ja 's ho vaig dir, lo Terso té melt mala sombra, y si vá ab los russos, hi vá per compte del Papa á encomanals' hi la pega.

Sino se 'l treuhen de sobra, están perduts.

Ha arribat á Barcelona, y á l' hora en que 'm llegiran ja deurá treballar á Novedats, la célebre Miss Lurline.

Figúrinse una dona que 's fica dintre de l' aygua; que s' hi està una pila de miaunts, hi menja, hi béu, hi fuma y escriu.
 ¡Qui pogués ser com ella!..
 ¡Quin modo mes maco de fugir de la calor y de'n Cánovas!

A Fransa, densá qu' en Mac-Mahon ha fet de las sèvas, no sols disminuïx l' ingrès dels carils, sino que també desminuïxen las operacions del Banc y establiments de crèdit.

Si ja 'u dich, jo.
 Aquest dimontri de demagogos francesos tenen diners per comprar a tots los conservadors y tirarlos a tots per la finestra com una punta de cigarro.

Arri allà descamisats
 Es mes bonich podels ho dir!..

Diu que ab motiu d' aixó que ha passat entre en Romero Robledo y en Bugallal, lo primer estava empenyat en despedirlo, y 'l segon en no volèrse'n anar.

Anyadeixen qu' en Romero Robledo, vá esclamar:

—«O ell ó jo.»
 ¡Ay si 'l pais pogués parlar!..
 Lo pais diria: —Vaja donchs, ell y voste.»

Lo govern portugués ha regalat un gran número de créus als nostres ministres.

Aixis vá la cosa.
 Los portugueses regalant créus a n' en Cánovas y companyia.

Y en Cánovas y companyia regalant cada créu al país que 'l fá caure de nassos.

Durant lo mes de Juny, la deuda dels Estats Units ha disminuït 62 milions de rals.

Y aixó que 'l ministre de Hissenda de aquella república no 's diu Barzanallana, ni Orovio, ni Salaverria.

Ja no tenim a n' en Barzanallana al candelero.

Un cop ván ser aprobats los presupuestos vá caure en Salaverria.

Si un cop han sigut aprobats los presupuestos, saltan del ministeri, sino se 'ls aprobaban, lo menos se clavarian un tiro.

Ha substituït a n' en Barzanallana 'l senyor Orovio.

Y ab lo cambi de ministre la Bolsa ha baixat a 10.25.

Lo doctor Manterola vá escriure un follete titolat «D. Carlos ó et petróleo.»

Y vejín lo que son las cosas.
 Lo doctor Manterola no ha tingut D. Carlos ni ha tingut petróleo.

Pero ha tingut la sort de ser nomenat rector de la Parroquia de Sant Andréu de Madrid.

Diu un periódich ministerial:

«Lo país ja no 's fá ilusions, y tot aixó son paraulas...»

Efectivament, ferse ilusions en aquest temps seria deixar passar al conservadors per bestias grossas.

La Cámara actual ha tingut la mala idea de obrir una informació parlamentaria sobre 'ls actes de l' Hissenda durant l' época revolucionaria.

Lo senyor Echegaray s' ha desfet dels carèchs que se l' hi dirigian, ab un brillo extraordinari.

Y ha demostrat dos cosas:

1.^a Que 'ls empleats mes dolents que vá tenir l' Hissenda, durant aquells periodos, varen ser precisament los empleats que avuy dia menjan la sopa boba de 'n Cánovas.

Y 2.^a Que 'ls ministres d' Hissenda dels temps de la República, varen demostra un zel extraordinari y unas mans molt limpias.

Dimars passat vá amotinarse 'l poble de las Roquetas.

Dimars passat ván amotinarse las donas de Manresa.

Dos motius distints y una sola causa verdadera.

La causa de aquests motins vá ser la contribució de consums.

Las dominacions conservadoras podran ser las dominacions dels consums; pero també, las dominacions del ordre...

De l' Academia de Bellas Arts de Barcelona ha sigut elegit president lo inolvidable Marqués de Ciutadilla.

Una pregunta:
 ¡Per ser president de l' Academia de Bellas Arts de Barcelona que 's necessita, sé artista ó ser neó?

Una altre pregunta:
 ¡Sabrian dirme quan lo nombran bisbe al senyor Marqués de Ciutadilla?

Lo mèu amich «Lo Solfeo», referintse a certas festas que ab motiu de cert viatge se preparan a Asturias, diu:

«Res d' archs de triunfo ab rétols y lletreros, absurdas apologias de futuras glorias y necias adulacions, presentéu un arch format d' esqueletos de mestres y catedráticos d' institut.

«Per comte de poesias estúpidas, los comtes dels ajuntaments, ab sos chanchullos y demés llicencias poéticas.

«En lloch de gallardets, columnas d' expedients d' aquests que dorman sigles y mes sigles, com l' hermosa del bosch encantat.

«Y en lloch de las fileras de miserables empleats de frac de lloguer y sense pèl, presentén als caciques de la provincia, formant una vistosa filera, ab destino a..... ahont hi haja lloch en dret.»

VINGA LASTRE.

TRADUCCIÓ.

Carlí y capellá... Per Déu,
 ¿es potsé una cosa estranya
 que se 'l nombri, sent a Espanya
 párraco de Sant Andréu?..

A serveys tant excelents
 pèl moment, tal rectoria,
 que bè vindrá prou lo dia
 de que ab ell quedém corrents.

No s' olvidi qu' ell vá sé
 qui ab frase llimada y bella
 vá demostrarnos que a Estella
 las cosas anavan bè

Vinga lastre!.. Pèl que veig
 hi ha trángul fora del port,
 y té 'l barco vent molt fort,
 poch fondo y molt balandreig.

Nadal. Evitéu lo desastre
 y fem cara a aquestas olas,
 ab tots aquells Manterolas
 que 'ns vulgan servir de lastre

No faltará algun trapella
 que se 'n vaja 'l primer dia
 desde alguna sagristia
 a Monte Jurra ó bè a Estella.

Hi haurá qui penji 'l roquet
 y ab la sotaneta en l'ayre
 surti un dia a pendre l'ayre
 en honor de Carlos set.

Mes res tenim qu' estranya,
 qu' ells sempre 's guanyan la vida...

Avuy maná una partida
 y una parroquia demá.

Avuy etjegá un sermó
 davant del remat poruch,
 y demá empunyá un trabuch
 y manar un batalló.

Ja está dit: ¡ajo al desastre!..

Creix la furia de las olas.
 ¡Vingan tots los Manterolas...
 que 'ns vulgan servir de lastre!



Lo fill de l' emperatris Eugenia ha decidit guardar la més absoluta neutralitat en la guerra d' Orient.

¡Caratsus!
 Vels hi aquí un noy que mostra unas disposicions felississimas, no per ser emperador, ca. per adroguer.

No reparan quins bolados?..

Los pelegrins s' han estroncat.

Los carlins son com las minas, ab la calor s' assecan.

No es tot hí, corre pèl món en plena primavera ab la bóta a un costat y una beata del bras.

Ab lo sol que are fá si tractavan de cantar l' himne de'n Candi, na sabrian sortirse d' aixó:
 «Fá sol, fa sol si.»

Aixó de la rialla de'n Cánovas, m' ha donat molts mals de cap.

Per mes que barrino no m' ho sé explicar.
 Qui sab... Potsertinga que veure alguna cosa ab alló de la Candelera:

—Quan en Cánovas plora,
 ja casi 'l tenim fora.
 Quan en Cánovas riu
 las esquenas amanü....

Molts carlins de cap d' ala 's reuneixen a Bayona.

Aquesta comèdia casi sempre té tres actes:

ACTE 1.^{er} Pelegrinacions.

ACTE 2.^{on} Reunions a Bayona.

ACTE 3.^{er} Qui jemega ja ha rebut.

Regularment té també un espilech, que 's titula:—*Indultos y destinos.*

Modas:
 Barrets de palla petits.

La menor cantitat de barret possible.
 Barrets baixos de copa, sangrats d' alas, barrets en fi com los que avants duyan no mes las criaturas.

¿Som criaturas?
 —Si senyor, y la proba de que 'u som, es qu' encare tenim tutor, en Cánovas.

Han arribat a Bayona en Saballs y 'l bisbe Caixal.

Vinga espolsá l' espartenya
 vinga netejá 'l Berdan,
 y vinga tirararse al camp
 en busca de un fart de llenya.

O siga de un altre manera:
 Vinga entrar tot fent lo tou
 y dir maco al govern neó,
 y vinga ocupá un empleo
 y vinga cobrá un bon sou.

Entre en Bugallal y 'l govern:
 —Home, fassi 'l favor de dimitir.

—¿Qué diu home?

—Que se 'n vaja.

—Si que m' ha fet gracia, com qué que me 'n vaji.

—Miri que si no dimiteix, lo dimitirém.
—Bueno dimiteixim.
Y 'l goberna davant de la fiema gallega del senyor Bugallal se queda enravanat de sorpresa. Nosaltres tenim lo fiscal de imprènta; pero 'l govern tè 'l fiscal del Supremo.
«Ojo por ojo, diente por diente, fiscal por fiscal.»

Al nombrar al nou ministre d' Hisiènda, en Cánovas ha fet una gran elecció.
No perque siguem enemics hem de negarho. Se queixa per falta de metàlich, donchs agafa á 'l Orovio, l' hi tréu las tres lletras finals. 's queda ab la meitat del seu nom, y ja tè lo que buscava:
¡ORO!

En un poble de la vora de Vinaroz ha nascut un noy que té dugas llenguas.
Quin diputat mes cayó per fer tot lo gasto!
Mentres reposaria ab 'l una, parlaria ab 'l altra.

Ja han arribat á Barcelona las máquinas per escombrar. Bèn vingudas.
Una pregunta.
¿Y aquestas máquinas quan arribarán á Madrid?

Perque vaja, 'm sembla que Madrid necessita que s' hi fassi una bona escombrada.

A proposit del bon humor de 'n Cánovas, el *Tiempo* de Madrid explica un quènto.

Y diu lo quènto de «El Tiempo.»
«Va notar un subjecte que un altre 's posava á riure sempre que passava pel seu davant.

«Un dia, cremat, vá preguntarli:
«Escolti, sabria dirme perquè passa sempre que rich?»

«A lo que respongué l' altre:
«Y vosté, sabria dirme perquè riu sempre que passo?»

Aquí 'l *Tiempo* acaba 'l quènto; pero en realitat lo quènto acaba de una altra manera.

La persona que reya vá rebre una garrotada, y 'l altre vá dirli:

—Vaja, sabria dirme porque no s' enretira quan cau lo mèu garrot?

L' Ajuntament de Cadiz ha suprimit un estudi de noyas, per estalviarse 4000 rals.

En cambi l' Ajuntament de Cadiz destina grans premis á las carreras de caballs.

¿Y á las carreras de burros?

Recepta pera ser nombrat rector.

1.^{er} Escriure folletos defensant al Terso.
2.^{oa} Anarse 'n ab los carlinas.
3.^{er} Acullirse á indult.

Los liberals per l' estil de 'n Cánovas, al vendre capellans aixis s' entusiasman de tal modo que no poden ferhi mes, cor que vols, cor que desitjas.

Y 'ls Manterolas esclaman:
Sant Andréu, qui troba es seu.

Un periódich francés, parlant del desterro de 'n Ruiz Zorrilla, Lagunero y Muñoz diu:

«Aquests espanyols, al veure 'l respecte que tenim en Fransa per la llibertat individual, s' haurán cregut molt bé, qu' encare 's trobavan en lo seu país.

Efectivament, sino que aquí á Espanya en lloch de durlas á Estrasburgo, los haurian dut cap á Fernando Miedo.

Mitologia:
Momo es lo déu de la rissa.

¿Y Cánovas?

CANTARELLAS.

- Pá ó caldo ¿que mes t' estimas?
- Pá y caldo, ó bè un plat de sopas.
- ¿Guapesa ó naps ¿que mes vols?
- Sopas de naps y de dona

R.

M' han dit avuy que has tingut vint yvuit promesos noya, pensa que faig vinti nou per si vols tancar la porta.

S. D.

Tothom diu qu'ets molt salada qu'ets molt salada in' entens? Tambè ho es la cansalada y á mi no m' agrada gens

K.

EPIGRAMAS

Deya un dia donya Rosa al seu marit don Pancrás:
—Tu si qu' en molta de cosa no hi véus mes enllá del nás

Quan lo comú anich Ambrós que á tots dos sempre 'ls abona, esclamá:—«Pro dona, dona, qué hi fara si 'l tè tant grós?»

E. V.

Un plat de plata tenia cert argenter y en Bernat vá preguntarli:—«¿Qu' es plata?» Y aquell respongué: «No, es plat!»

D. P. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans M. Arenas, Marieta Ilinicra y Ca Fé de Ral.

Las demes que no 's mencionan no 'ns serveixen.

Ciudadá Estripa-quentos: Hi anirá 'l quadrat.—M. Arenas: Idem un epigrama.—Angeleta: Igual que l' onomástich.—Noy del Pimas: Insertarem lo trenca-caps.—Panotxa: Idem lo quadrat-xarada.

—Coixis: Igualment lo seu anagrama.—C. Gumá: Publicarem la poesia.—Mestret: Haurá de enviarnos á dir los numeros, pues las llistas son molt llargas, de gran tamanyo y se n' han impres pochos exemplars.—Suscriptor Campana, Lleyda: En lo próxim número tractarem de compláure 'l.—Joan y Tuyetas: En lo próxim número pesarem lo saeto.—Ciudadá Barberillo, T. Drach, Noy que te dos coronas, Burro de treball, Nis, Atanam, Bufanofa, Seca de dos mesos, Casdida Tura, J. T. S., Manel Charrina, Noy maco, Un quinte, Lolita, Regordete, E. Macbeth, Tuas, Pollo ramblista, Irduam, E. V., Dos artistas magres, Graciense moderno, Enrique y Rossina, Esquila crachs, Campaner catalá, F. F. y G., Sasac, Diamant, Dos veteranos, Pepito y Mundeta, Milord, I. Batuta y Paturro Ampurdanés. Le que 'ns envian aquesta semana no la per nosaltres.—Suscriptor de la Campana: Seatiu no poderlo complaure, ab motiu de ser tant sumament lo que 'ns envia.—R. C. y G.: Arreglarem un epigrama.—Zarañdieta: Ja l' haviam rebuda y ens ne recordem.—P. P. Payá: Publicarem un quènto.—M. Canenet: Hi anirá 'l problema.—Petrinetre: Idem lo geroglífich.—Aixerit: No hi ha mes que la Dolora.—Marieta Carbonera: L' assumpto de lo que 'ns envia es una mica massa frivola.

SOLUCIONES

Á LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. PROBLEMA ARITMETICH.—4 horas, 43 minutos y 16.7 segundos
2. TRENCA CLOSCAS.—Constantinopla.
3. SINONIMIA.—Cinta
4. QUADRAT.—XARADA.—
A
A C A
A F A N A
A C A B A L A
A N A B A
A L A
A
5. XARADA I.—*Fir-ma-ment.*
6. ID. II.—*Mus-sol.*
7. ENDAVINALLA.—*Campana.*

Han endavinat totas las soluciones los ciutadans Coixis, Ca-Fé de Ral, Panotxa, Deixeu-mhi ser, Angeleta y Los Ganseros; n' han endavinadas 6 los ciutadans Anónim, Rusófilo, Atanam, Noy del Pimas, Neis, y Burro de treball; 5, los ciutadans Milord, Pepito y Mundeta, Tinter mágich, Dos veteranos y Marieta Llamenera; 4, Mico viudo, Diamant, Sasac, F. F. y C. y Estripa-quentos; 3, Campaner catalá y Esquila-crachs; 2, Fra Filippo Lippi, Enrique y Rossina, Graciense moderno y dos artistas magres; y 1, no mes un bóbilis bóbilis, Drach T. B. Sumalacarregui y dos de Besalú.

ROMBO.

Sustituir los pichs per lletras que llegidas diagonalment d' esquerra á dreta, donguin lo mateix nom en cada ratlla, y una sola clase de lletras en cada una d' aquestas si 's llegeixen da dreta á esquerra. Tant horizontal com verticalment llegidas las ratllas han de donar, en la 1.^a una lletra mixtilínea: en la 2.^a un meljar: en la 3.^a un suplici en certs pobles: en la 4.^a un objecte de cuyna: en la 5.^a un planeta: en la 6.^a un órgano de las ratas pinyadas: en la 7.^a un monosilabo que significa fluijxetat: en la 8.^a una carta y en la 9.^a una lletra que ab dos líneas verticals significaria diner.

BOHÉMICA.

SINONIMIA.

Mira Tot, si acas vols beure un poch de tot, para 'l got, aquell que tu sempre ab aygua sols tenirhi alguna tot.

AMICH DE 'N CARMONA.

PROBLEMA ARITMETICH.

Descompendre 'l número 128 en 8 parts tals, que la 1.^a; sumada ab la 2.^a; la 3.^a restada ab la 4.^a; la 5.^a multiplicada per la 6.^a; y la 7.^a dividida per la 8.^a, dongan una mateixa cantitat.

FREIXETA-PETIT.

XARADA

I.
Proposició es una primera, ma segona es un cert joch que á mi m' agrada tant poch com tenir forta tercera. Los tot abundan bastant en totas las naciones, sino, las pelegrinacions bèn clar ho están demostrant.

II.
Prima-dos, si vás á l' hort no menjis cap hu tercera de la tot que hi al entrant, porque es de molt mala mena.

MESTRET

ENDAVINALLA.

Ab a

Sol servirme per picá

Ab e

en lo billar se sol fé.

Ab i

ben pocas jo 'n faré di.

Ab o

noya que 'm dú estimació.

Y ab u

no l' ha vista may ningú.

RETRATISTA

GEROGLIFICH.

$$\frac{\text{nas}}{2} + \frac{2}{\text{to}} = 4 \text{ 25 kilóg.}$$

1

Llar

Oxígeno

ROSSINYOL.

(Las soluciones en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 39.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mig.